

noget Ubestemt, som jeg saa meget som muligt ønsker at holde fjernet, nemlig paa Afgjørelsen af, hvorvidt hans Stilling eller øvrige Forhold berettiger ham til fritagelse. — Dernæst kan jeg heller ikke tiltræde Bestemmelsen i § 2 om Undtagelsen af Snekogder og Suppleanter. Jeg tror, at det Arbejde, der skal udføres af Snekogden, meget vel kan udføres af Sognefogden. Jeg kommer her tilbage til det, som jeg allerede omtalte igaar ved en anden Lovs Behandling, nemlig at det er ønskeligt saameget som muligt at undgaa at faa nye Bestillingsmænd i Kommunerne, især lønnede Bestillingsmænd. Jeg tror i det Hele taget, at man skal undgaa at gøre Forholdet mere kunstigt end nødvendigt, og jeg maa tilføje, at alle disse Regler, som her ere givne med Hensyn til Snekogderne, synes mig at være mere end nødvendigt omstændelige og vidtløftige. Jeg tror, at det Hele, uden at Tilstanden lider noget derved, vil kunne ordnes ved at overdrage disse Forretninger til Sognefogderne under Tilsyn af Sogneraadene for Biveienes Bedkommende og af Politimesteren og Amtmanden for Landeveienes Bedkommende. — Jeg maa dernæst ogsaa gøre en Indvendning mod § 5. I § 5 findes den vigtige Bestemmelse, som er afvigende fra, hvad der nu gjælder, at „for hver Dag, der ydes til Snefastning, erlægges en Betaling af vedkommende Sognekommunes Kasse.“ Jeg tror, at maatte fraragde denne Bestemmelse, blandt Andet, fordi det vil gjøre det umuligt med nogenlunde Bestemthed og Nøiagtighed at ansætte Kommunens Budget. Det er jo aldeles uberegneligt, hvormange Snefastningsdage der vil behøves, da jo Ingen kan vide, hvormegen Sne man vil faa i en Vinter, og altsaa kunne Udgifterne variere meget betydeligt. Man maa derhos huske paa, at det er smaa Forhold, man har med at gøre i en Kommune; man vil nødtigt lægge Budgettet høiere end nødvendigt, og de Grunde, som ellers maatte i andre Institutioner kunne tale for at have en større Beholdning, ere ikke tilstede her. Nogen Beholdning maa der ganske vist være tilstede, men denne Udgift til Snefastning kunde jo i enkelte Tilfælde gaa langt ud over den Beholdning, som man har paa-

regnet. Jeg tror derfor, at burde tilraade, at Reglen skal være den, at Snefastningsarbejdet skal udredes i Overensstemmelse med Reglerne i § 3 uden Betaling, alene med Undtagelse af det, der ydes af jordløse Husmænd og Tjenerer, hvem der skal gives Betaling for hver Dag, de forrette Arbejde. De skulle forrette Arbejdet, thi det er nødvendigt at faa Arbeidskraften frem, men der skal udredes Betaling derfor. Det Beløb, som skal udredes til disse, bliver da ingenlunde af en saadan Betydning, at det Hensyn til Budgettet, som jeg nys omtalte, vil kunne gjøre sig gjældende. — Jeg har haft nogen Betænkelighed ved § 7, nemlig med Hensyn til, om det ikke vilde være en noget for stor Byrde for Kommunen at forrette Snefastning paa Landeveiene; men paa den anden Side maa man jo ogsaa indrømme — hvad der ogsaa er udvirket i Motiverne — at det er et Gode for Kommunerne, at Landeveiene føre igjennem dem. Dette gjælder dog imidlertid kun de Kommuner, gjennem hvis større Del der gaar Landevei, hvorimod det ikke gjælder for dem, som Landeveiene kun gaa igjennem for en mindre Dels Bedkommende. Jeg skal dog ikke have Noget at erindre imod, at § 7 bliver staaende, saaledes som den er. — Med Hensyn til § 13, da er der deri givet temmelig omstændelige Regler for, hvorledes Snefastningen skal udføres, nemlig at Sneen skal opkastes til Bunden af Veien i en saadan Bredde, at to Bogne eller Slæder kunne komme forbi hinanden, og at, hvis dette ikke kan lade sig gjøre, skal der for hver 50 Favne anbringes en Holdeplads o. s. v. Jeg tror, at disse Bestemmelser kunne være meget hensigtsmæssige for nogle Landeveie, men derimod tror jeg, at de ikke ere nødvendige idetmindste for de fleste offentlige Biveie, og jeg skal derfor henstille, om det ikke var rigtigere, at § 13 indskrænkedes blot til de egentlige Landeveie, end at have en Bestemmelse, der dog vistnok i Almindelighed ikke vil blive gennemført for de offentlige Biveies Bedkommende. Det næste Afsnit, hvortil jeg nu skal gaa over, vedrører Kjørsler og andet Pligtarbejde til Sognekommunen. Medens der i Kommunalloven var givet Kommunerne en